

<http://m.ziare.com/mediu/fondatorul-parcului-national-buila-vanturarita-vanatorii-se-plang-ca-s-au-invatat-mistretii-si-stau-in-parc-interviu-1280628>

Fondatorul Parcului National Buila-Vanturarita: Vanatorii se plang ca s-au invatat mistretii si stau in parc Interviu

Foto: Facebook / Asociatia Kogayon

Acum mai bine de 10 ani, un pustan cutreiera redactiile ziarelor din Bucuresti, raportand toate cazurile de braconaj la capra neagra din zona masivului Buila-Vanturarita, in care voia sa infiinteze el, din proprie vointa, un Parc Natural.

Si a reusit. E singurul caz de Parc Natural infiintat pentru ca a vrut un om. Dupa 10 ani, caprele i se inmultesc, ursii stau linistiti si padurea nu se taie.

Florin Stoican, fondatorul asociatiei Kogayon si a Parcului National Buila-Vanturarita din Valcea, a povestit, pentru **Ziare.com**, toata aventura care a dus la pastrarea in bune conditii a unui colt de natura salbatica.

"Am fost odata la o sedinta oficiala si m-am amuzat copios cand padurarii si paznicii de vanatoare, trasi la raspundere ca nu si-au indeplinit planul de recolta, au dat vina pe Parcul National, zicand ca 'ai dreacu' mistreti, au invatat ca e Parc National si se duc acolo", spune Florin Stoican.

Sunteti singura initiativa pornita de jos? Mai exista si altele prin tara?

La nivel de Parc National si la nivel de implicare cum a fost la noi, nu. Au mai fost cazuri de ONG-uri care au fost parteneri la un anumit moment dat cu autoritati ale statului, cu agentii de protectia mediului sau cu directii silvice si au initiat impreuna. Dar cred ca e singurul caz de Parc National infiintat pe eforturile unui ONG, adica studiile de fundamentare stiintifica si toate demersurile legale de infiintare, pana la hotararea de guvern.

Cum ati remarcat potentialul zonei?

Simplu, pentru ca sunt de acolo, din Costesti, unul din satele unde a avut loc ultima ciomageala miniereasca, si haladuiam prin zona. Mergand pe acolo de foarte multa vreme cu prieni, cunostinte, cu colegi de la facultate, vazand in timpul facultatii si ce inseamna arii protejate prin strainatate, si realizand cu totii declinul spre care se indrepta zona noastra din cauza lipsei totale de control, am zis sa incercam sa facem ceva.

Ce inseamna parcul, ca suprafata?

E cel mai mic din tara ca suprafata, are aproape 4.500 de hectare. Sunt Muntii Capatanii, si Buila-Vanturarita e o creasta secundara a lor. Iese in evidenta prin constitutie geologica si geografica. Daca Muntii Capatanii sunt culmi domoale, sisturi cristaline, paduri de molid si gol alpin, cu pajisti unde se pasuneaza, Buila-Vanturarita e pur si simplu un accident tectonic, ieste in evidenta prin abruptul versantilor, prin stanci, prin chei, pesteri, alt tip de vegetatie, multe specii care nu sunt in alte parti.

Ce specii de animale aveti?

Cam tot ce exista valoros in Romania, de la urs, lup, ras, pisica salbatica, vulpe, cocos de

munte.

Aveti si un recensamant al exemplarelor?

La anumite, da. Dar cu o anumita marja de eroare.

Ma interesau speciile valoroase, cam cati ursi aveti acolo?

Asta e greu de spus, pentru ca, suprafata parcului fiind mica, practic arealele indivizilor de ursi si lupi se suprapun parcial pe parc. Trec de colo colo. Avem totusi niste cifre.

Le puteti comunica?

Nu.

De ce?

Nu vreau. Fiindca la ora actuala, in Romania, vizavi de speciile astea intereseante, care au si interes cinegetic, exista o mare controversa si problema. Vanatorii fac niste evaluari, si cam peste tot in tara incerca sa umfle artificial cifrele, ca sa li se dea voie sa impuste mai mult. Din fericire, la noi, in Buila, situatia e inversa si preferam sa mergem pe varianta oficiala care e mai departe de realitate.

Atunci macar cifrele oficiale...

De exemplu, la ursi, pe cele doua fonduri de vanatoare care se suprapun pe parc sunt in total opt sau noua exemplare oficial. Responsabilitii de vanatoare sunt si suparatii de altfel, am fost odata la o sedinta oficiala si m-am amuzat copios cand padurarii si paznicii de vanatoare, trasi la raspundere ca nu si-au indeplinit planul de recolta, au dat vina pe Parcul National, zicand ca "ai dreacu' mistreti, au invatat ca e parc national si se duc acolo".

Adevarul e ca e o zona de liniste si se vede foarte clar diferenta fata de cum era inainte. Acum 10 ani erau niste capre negre speriate si haituite, si vai de capul lor. Acum, daca te duci iarna, vezi grupuri de 12-15-20 de capre destul de simplu, fara sa alergi dupa ele. Parc National inseamna si excludere totala la vanatoare. Mai exista braconaj, si va exista cat e lumea si pamantul, dar cel putin vanatoare legala nu se mai face si se simte in sanatatea si numarul populatiilor.

Cum s-a intamplat totusi? Stiu ca dumneavoastra ati avut ideea. Care au fost pasii?

De la mine a pornit, intr-adevar, am adunat oameni in jur, si primul pas a fost sa infiintam ONG-ul, Asociatia Kogayon, prin care am facut toate demersurile. Am realizat, citind legislatia, ca e cea mai buna cale. Putea sa porneasca initiativa si de la o persoana fizica, dar era mai greu de luat in seama.

Am infiintat ONG-ul in 2003, am adunat practic tot ce inseamna legislatie, informatie despre zona si parc, am completat golarile pentru ca masivul e destul de putin cunoscut si neinteresant pentru multi oameni din Romania, pentru ca e undeva intr-un colt al Olteniei, micut, departe de marile circuite ale bucurestenilor. A trebuit sa completam lacunele de informatie cu cercetari proprii.

Asa am adunat in jurul meu prima data o echipa de studenti si proaspata absolventi de pe la geologie, geografie, biologie, silvicultura. Fiecare a facut cate o participa din ce ne trebuia in cadrul lucrarilor de licenta, masterat, doctorat. Apoi le-am pus pe toate laolalta si le-am dat formatul cerut de lege pentru intocmirea fundamentarii stiintifice, un format pe care Academia si ministerul ti-l cer pentru a-ti lua propunerea in considerare.

L-am depus la Academia Romana, l-au studiat si i-au dat aviz pozitiv de infiintare ca Parc National, categoria 2IUSN. Apoi au fost alti pasi, mai mult administrativi: sa facem delimitarea, sa facem dezbateri publice cu factorii interesati, cu Directile Silvice si proprietarii privati de paduri din zona. A mers destul de usor pentru, ca de fapt, marea noastra sansa a fost ca nu prea ne-au luat in seama. Cand s-au trezit cu hotararea de guvern, atunci s-au schimbat lucrurile.

Adica?

Au fost probleme complicate pentru ca unii dintre cei care erau cu mana pe resursele naturale ale zonei s-au simtit lezati. Atat ilegalistii, cat si cei care exploatau in legalitate.

Ce interese ati afectat?

In primul rand, in parc nu se vaneaza absolut deloc, si gestionarii de fonduri de vanatoare au fost frustrati de o resursa, apoi, daca vorbim de fauna, braconierii au avut o autoritate in plus de care sa se fereasca si a scazut numarul cazurilor de braconaj de la infiintarea parcului. Apoi, probleme cu forestierii din zona. Parcul inseamna o zonare interna si cam jumata din teritoriul forestier al parcului e interzis la exploatare.

Cum e in jur ma intereseaza. Se intampla toate lucrurile rele?

Nu toate, dar se vede o diferență. Dacă vorbim de exploatariile forestiere, sunt unele zone în care se vede limita parcului fără să te uiti după vopseaua de pe borne. Se vede după padure. Într-o parte e, într-o parte nu e. Există și cazuri din asta, nu suta la suta.

Ati intrat si peste pamanturile oamenilor, infiintand acest parc?

Cam fifty-fifty e imparțeala. Jumătate e proprietatea statului, jumătate proprietate privată.

Cum se impacă interesele lor cu ale voastre?

Acuma bine, mai există și mici probleme. Legea spune clar că prioritar pentru desemnarea unei arii protejate e interesul științific. Dacă se dovedește asta, nu contează tipul de proprietate sau alte interese economice sau administrative. Mai există o lege care obligă statul să dea compensații celor afectați de impunerea statutului de protecție, inclusiv pe exploatari forestiere sau pasunat.

Cine se îngrijeste de integritatea parcului?

Statul, dar și noi. În cazul nostru, administrația a fost luată de Romsilva, și noi suntem partenerii lor la administrație.

Aveți incredere în stat?

Nu. Din pacate, nu am incredere în Ministerul Mediului, care ar trebui să fie principalul aliat al administrației ariilor protejate.

O să dău un exemplu teoretic. Aveți 5 urși. Va bazati pe faptul că acei urși raman în viață cat vorbim noi acum?

Nu suntem sătăcuți să suntem siguri, dar totuși suntem 90% siguri că urșii săi sunt linisiti. Restul de 10% înseamnă braconaj și muchia legalității. Am avut și întâlnire cu toți braconierii. Nu s-a numit chiar asa, "întâlnirea administrației cu braconierii", dar i-am adunat cumva pe toți, și mai direct sau mai cu perdea, le-am spus că sunt regulile și ce ar putea fi dacă îl prindem. Sună și lucruri pe care trebuie să le respecti dacă ești braconier. În România se cam cunoaște cine este arma.

Să știți cum că urși aveți în zona?

Da.

De-a lungul timpului, v-ați dat seama dacă ursul Popescu sau ursul Ionescu a fost braconat?

Nu am avut cazuri de-aștea. În schimb am avut cazuri de urși pe care îi cunoaștem prin intermediul braconierilor. Ne-au anunțat copiii dintr-un sat că într-un lat pus pentru capra neagră se prinse un urs. Era o ursoaică de doi ani, pe care am tranchilizat-o, am îngrijit-o și am eliberat-o. Am mai vazut-o după săi ca trăieste bine și e fericita.

V-ați concentrat numai pe acest parc sau în timp v-ați dat seama că ati mai vrea să declarati niste zone drept parcuri nationale?

Am mai facut și prin alte parti. Merg pe principiu de a împărta tuturor experiența noastră. Am acordat consultanță mai multor organizații sau oameni. De exemplu, o zonă care nu este parc natural, este situl natural 2000, Tarcu.

Acum ma ocup în București de Vacaresti, care să fie un parc natural în mijlocul capitalei. Dar, dacă ar fi după mine, nu ar face multe parcuri naturale, ar face **unul singur, Muntii Carpați**. Suntem singura țară din UE care mai are păduri virgini, aproape 300.000 de hectare.

Ultima intrebare. Daca am un prieten italian care vrea sa-ti dea 8.000 de euro sa-ti vaneze un urs din Buila-Vanturarita, facem gheseftul asta?

Nu. Daca vrea sa-l fotografieze, da.

Ti-a placut acest articol? [Urmareste Ziare.com si pe Facebook!](#) Comenteaza si vezi in fluxul tau de noutati de pe Facebook cele mai noi si interesante articole de pe Ziare.com.

Luni, 03 Februarie 2014, ora 11:22

Autor: Alex Varzaru

Articol citit de 5152 ori